

سوزه

آیا فیریلی مالی، فوتبال ایران را متحول می کند؟

گرفتاری بزرگ آبی و قرمز

گروه ورزشی/ اگر قانون «فیریلی مالی» به صورت هدفمند، دقیق و قانونمند در فوتبال ایران اجراشود، طبیعتاً بسیاری از باشگاه‌های حاضر در لیگ برتر قادر نخواهند بود موقعیت فعلی خود را به شکل پایدار و بدون تغییر حفظ کنند. در چنین شرایطی، امکان جذب و به‌کارگیری بازیکنان گرانقیمت نیز به‌شدت محدود خواهد شد. با نگاهی گذرا به وضعیت مالی و درآمدی باشگاه‌های فوتبال ایران، به وضوح درمی‌یابیم که در اکثریت قریب به اتفاق باشگاه‌ها خبری از درآمدهای پایدار، شفاف و مبتنی بر استانداردهای اقتصادی نیست. انبوه پرونده‌های حقوقی باشگاه‌ها در کمیته تعیین وضعیت فدراسیون فوتبال و سایر ارگان قضایی که عمدتاً ناشی از شکایات مربیان و بازیکنان سابق است، به‌خوبی نشان می‌دهد که وضعیت مالی باشگاه‌ها نه‌تنها رضایتبخش نیست، بلکه در بسیاری از موارد نگران‌کننده است. در این میان، باشگاه‌های بزرگی همچون استقلال و پرسپولیس نیز به‌عنوان نمادهای فوتبال ایران، سال‌هاست با پرونده‌های متعدد مالی، بدهی‌های انباشته و محکومیت‌های بین‌المللی دست و پنجه نرم می‌کنند؛ موضوعی که نه‌تنها اعتبار این باشگاه‌ها را خدشه‌دار کرده، بلکه نشان‌دهنده عمق چالش ساختاری در مدیریت مالی فوتبال باشگاهی کشور است. بر این اساس، نمی‌توان باشگاه‌های بدهکار و گرفتار در تعهدات مالی معیوق را در زمره باشگاه‌های موفق اقتصادی قرار داد. از سوی دیگر، نبود شفافیت در قراردادهای بازیکنان و مربیان یکی از چالش‌های اساسی فوتبال ایران است؛ چاشنی که هیچ سختی با سازوکارهای سختگیرانه و فیریلی مالی در اروپا ندارد. این عدم شفافیت صرفاً به قراردادهای محدود نمی‌شود، بلکه عدم انتشار عمومی صورت‌های مالی، نبود گزارش‌های به‌روز از بدهی‌ها و درآمدها و فقدان دسترسی افکار عمومی به اطلاعات مالی باشگاه‌ها نیز بر پیچیدگی این معضل اضافه کرده است. هرچند برخی مدیران باشگاه‌ها از جمله مدیران عامل استقلال و پرسپولیس، مدعی شفافیت عملکرد مالی هستند، اما در عمل سند معتبر و قابل اتکایی برای اثبات این ادعاها ارائه نمی‌شود و تناقض میان اظهارات رسمی و واقعیت‌های موجود، اعتماد عمومی را بیش از پیش تعقیف کرده است. علاوه بر این، وضعیت مبهم باشگاه‌ها در فرآیند اخذ مجوز حرفه‌ای، وجود ایرادات متعدد در پرونده‌های مالی و نبود ترانزنامه‌های استاندارد و حسابرسی شده، موجب شده است بسیاری از باشگاه‌ها در مسیر دریافت این مجوز با چالش‌های جدی و بعضاً بازدارنده مواجه شوند. تجربه سال‌های اخیر نیز نشان داده است حتی باشگاه‌های بزرگی مانند استقلال و پرسپولیس بارها به دلیل همین نارسایی‌های مالی و مدیریتی در آستانه محرومیت از رقابت‌های بین‌المللی قرار گرفته‌اند؛ هشداری جدی که همچنان به‌طور کامل جدی گرفته نشده است. در کنار این مسائل، باید به وابستگی گسترده بسیاری از باشگاه‌ها به منابع عمومی یا خصوصی اشاره کرد؛ موضوعی که در عمل استقلال مالی باشگاه‌ها را زیر سؤال برده و آنها را از حرکت به سمت مدل‌های حرفه‌ای بازداشته است. همچنین نبود زیرساخت‌های مناسب برای درآمدزایی پایدار از جمله حق پخش تلویزیونی شفاف، بازاریابی حرفه‌ای، فروش مؤثر محصولات هواداری و توسعه برند باشگاهی باعث شده باشگاه‌ها برای بقا، به منابع ناپایدار و بعضاً غیرشفاف متکی بمانند. بی‌تردید تا زمانی که اصلاحات ساختاری در حوزه مدیریت، شفافیت مالی، پاسخگویی و نظام درآمدی باشگاه‌ها به‌طور جدی در دستور کار قرار نگیرد، اجرای فیریلی مالی نه‌تنها دشوار، بلکه در عمل غیرممکن خواهد بود. در چنین شرایطی، حتی پرواوارترین و پرافتخارترین باشگاه‌های ایران نیز از چرخه معیوب بدهی، بی‌ثباتی و ناموفق در امان نخواهند ماند و فوتبال ایران همچنان هزینه این معضل مزمن را پرداخت خواهد کرد.

عمومی، نه‌تنها از شفافیت مالی برخوردار نیستند، بلکه سازوکار هزینه‌کرد آنها نیز در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و معمولاً هیچ تصویر روشنی از عملکرد مالی‌شان در دسترس نیست. از سوی دیگر، نبود درآمد پایدار در باشگاه‌های ایرانی، یکی از مهم‌ترین موانع ساختاری در مسیر اجرای این قانون به شمار می‌رود. باشگاهی که اساساً فاقد مدل درآمدی مشخص است، چگونه می‌تواند هزینه‌های خود را بر مبنای درآمد تنظیم کند؟ این تناقض بنیادین، به‌تنهایی نشان‌دهنده شکاف عمیق میان واقعیت فوتبال ایران و الزامات فیریلی مالی است. براین اساس، پیش از هرگونه شتاب‌زدگی در اجرای قوانین بازدارنده‌ای چون فیریلی مالی، ضروری است زیرساخت‌های لازم فراهم شود. خصوصی سازی واقعی باشگاه‌ها، ایجاد شفافیت در نظام مالی، تعریف منابع درآمدی پایدار و تعیین تکلیف بدهی‌های انباشته، پیش شرط‌هایی هستند که بدون تحقق آنها، اجرای چنین قوانینی نه‌تنها کارآمد نخواهد بود، بلکه به سرزشت سایر طرح‌های ناگام دچار خواهد شد. درغیراین صورت، این قانون نیز صرفاً به اقدامی نمایشی دیگر تبدیل نمی‌گردد، بلکه خود به معضلی تازه در مسیراین ورزش تبدیل خواهد شد.

خصولتی مطرح شد. در همین چارچوب، رئیس فدراسیون فوتبال پیش از آغاز فصل بیست‌وششم لیگ برتر اعلام کرد که قانون فیریلی مالی در فوتبال ایران نیز به اجرا درخواهد آمد. ولی مسأله اصلی نه در «اعلام» این قانون، بلکه در «امکان اجرای واقعی» آن پنهان شده است. پرسش اساسی اینجااست که آیا فوتبال باشگاهی ایران، با ساختار عمیقاً مصرف‌گرای کنونی، اساساً ظرفیت اجرای هدفمند چنین قانونی را دارد؟ یا این حذاف از رقابت‌های اروپایی مواجه می‌کند. این سازوکار در عمل راه هرگونه ولخرجی بی‌ضابطه را مسدود کرده و باشگاه‌ها را به سمت خودکفایی و درآمدزایی پایدار سوق داده است. اجرای نسبتاً موفق این قانون در فوتبال اروپا، قانونگذاران فوتبال ایران را نیز به فکر الگوبرداری از آن انداخت؛ تلاشی که پس از ناگامی تجربه‌هایی نظیر سقف قرارداد، سقف بودجه و سایر سیاست‌های بازدارنده، به‌عنوان راه‌حلی به‌ظاهر ایده‌آل برای مهار ریخت‌وپاش‌های باشگاه‌های

«ایران» چالش‌های الگوبرداری از قوانین اروپایی در لیگ برتر فوتبال را بررسی می‌کند

فوتبال بدهکار در قاب قانون

با توسعه منابع مالی خود، توانسته‌اند سبب درآمدی‌شان را در هر فصل نسبت به فصل قبل افزایش دهند و در نتیجه، سهامداران و هواداران خود را با جهش‌های اقتصادی چشمگیر مواجه سازند. در مقابل، فوتبال ایران نه‌تنها از چنین روندی بی‌بهره مانده، بلکه این مسیر بیش از آن‌که یک هدف قابل تحقق باشد، به روایی دور از دسترس و حتی محال شباهت یافته است؛ گویی اساساً اراده‌ای جدی برای حرکت در این مسیر وجود ندارد.

قوانین حاکم بر فوتبال اروپا به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که باشگاه‌های حرفه‌ای را پیش از هر چیز ملزم به دستیابی به سطحی قابل قبول از درآمدزایی می‌کنند؛ به‌گونه‌ای که بدون تحقق این موضوع و یک چشم‌انداز مشخص، اساساً امکان ادامه فعالیت برای آنان فراهم نیست. در این میان، قانون فیریلی مالی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارهای نظارتی، مدیران و سرمایه‌گذاران باشگاه‌ها

و مربیان در فوتبال باشگاهی ایران، سال‌هاست به یکی از چالش‌های بحث‌برانگیز و در عین حال مزمن در فضای ورزشی کشور تبدیل شده است؛ معضلی ریشه‌دار که به‌رغم هشدارهای مکرر کارشناسان و صاحب‌نظران، نه‌تنها درمان نشده، بلکه با همان اشکالات ساختاری، هر سال تکرار می‌شود و ضربه‌ای جدی و جبران‌ناپذیر بر پیکره اقتصاد ورزش وارد می‌کند. تداوم این وضعیت درحالی است که در فوتبال حرفه‌ای جهان، چنین شیوه‌ای از هزینه‌کرد در عمل منسوخ شده و باشگاه‌ها دیگر اجازه ندارند همچون مصرف‌کنندگان بی‌ضابطه، بخش قابل توجهی از منابع ویژه منابع عمومی را صرف جذب بازیکن و مربی کنند.

فوتبال در دنیای امروز دیگر صرفاً یک رقابت ورزشی نیست، بلکه به صنعتی سودآور، پیچیده و ساختارمند تبدیل شده است. بسیاری از باشگاه‌ها

سینا حسینی / داستان قراردادهای نجومی بازیکنان و مربیان در فوتبال باشگاهی ایران، سال‌هاست به یکی از چالش‌های بحث‌برانگیز و در عین حال مزمن در فضای ورزشی کشور تبدیل شده است؛ معضلی ریشه‌دار که به‌رغم هشدارهای مکرر کارشناسان و صاحب‌نظران، نه‌تنها درمان نشده، بلکه با همان اشکالات ساختاری، هر سال تکرار می‌شود و ضربه‌ای جدی و جبران‌ناپذیر بر پیکره اقتصاد ورزش وارد می‌کند. تداوم این وضعیت درحالی است که در فوتبال حرفه‌ای جهان، چنین شیوه‌ای از هزینه‌کرد در عمل منسوخ شده و باشگاه‌ها دیگر اجازه ندارند همچون مصرف‌کنندگان بی‌ضابطه، بخش قابل توجهی از منابع ویژه منابع عمومی را صرف جذب بازیکن و مربی کنند.

فوتبال در دنیای امروز دیگر صرفاً یک رقابت ورزشی نیست، بلکه به صنعتی سودآور، پیچیده و ساختارمند تبدیل شده است. بسیاری از باشگاه‌ها

چرا برخی باشگاه‌ها در اروپا همیشه برنده‌اند؟

وقتی پول، ماشین قدرت می‌شود

گروه ورزشی/ افزایش کیفیت لیگ‌های معتبر اروپایی را نمی‌توان جدا از رشد ساختارهای درآمدزایی باشگاه‌ها تحلیل کرد؛ جراتی که تحت‌تأثیر قانون «فیریلی مالی» یوفا، به بازتعریف الگوهای اقتصادی در فوتبال منجر شده است. در این میان، برخی باشگاه‌ها توانسته‌اند با مدیریت هوشمندانه منابع مالی و توسعه درآمدهای پایدار، به الگوهای موفق تبدیل شوند و در مقابل، برخی دیگر به دلیل ناهماهنگی میان هزینه و درآمد، با چالش‌های جدی مواجه شده‌اند.

در میان باشگاه‌های موفق، می‌توان به رئال مادرید و بارسلونا در لالیگا اشاره کرد که با تکیه بر برند جهانی، درآمدهای کلان از محل حق پخش، اسپانسرینگ و توسعه بازارهای بین‌المللی، همواره در صدر درآمدزاترین باشگاه‌های جهان قرار دارند. در لیگ برتر انگلستان، منچستر یونایتد و منچستر سیتی نمونه‌های باز موفقیت اقتصادی در حوزه باشگاهداری فوتبال به شمار می‌روند؛ سران یونایتد با اتکا به میراث تاریخی و قدرت برند و مدیران سیتی با سرمایه‌گذاری هدفمند و هم‌راستا با قوانین فیریلی مالی، برنده این بازی بزرگ بوده‌اند. در یونیس لیگ‌ا نیز بایرن مونیخ با ساختار مدیریتی منسجم و درآمدهای تجاری گسترده، نمونه‌ای از توازن میان موفقیت ورزشی و پایداری مالی است. همچنین پاری‌سن‌ژرمن در فرانسه با وجود اتکا به سرمایه‌گذاری خارجی، تلاش کرده است با افزایش درآمدهای تجاری، خود را با الزامات یوفا تطبیق دهد. در مقابل، باشگاه‌هایی نیز در قاره سبز وجود دارند که در مدیریت مالی ناموفق عمل کرده و از این بابت نقره‌داغ شده‌اند. بارسلونا در سال‌های اخیر با بدهی‌های سنگین و قراردادهای پرهزینه بازیکنان، به نمدای از بحران مالی تبدیل و ناچار به فروش دارایی‌ها و کاهش دستمزدها شده است. در ایتالیا، یوونتوس با وجود موفقیت‌های ورزشی، به دلیل هزینه‌های بالا و پرونده‌های مالی، با محدودیت‌های فراوانی مواجه است. همچنین باشگاه‌هایی مانند اورتون در لیگ برتر انگلستان با وجود در فرانسه، به

دلیل عدم تعادل میان هزینه و درآمد و ضعف در جذب منابع پایدار، با خطرات جدی مالی و حتی سقوط به دسته پایین‌تر روبه‌رو هستند. تجربه باشگاه‌های اروپایی نشان می‌دهد فیریلی مالی، بیش از آنکه مانعی برای هزینه‌کرد باشد، ابزاری برای هدایت باشگاه‌ها به سوی اقتصادی پایدار است. موفقیت در این مسیر، مستلزم ایجاد تعادل میان جاه‌طلبی‌های ورزشی و واقعیت‌های اقتصادی است؛ تعادلی که تنها با مدیریت حرفه‌ای و نگاهی بلندمدت حاصل می‌شود.

داستان موفقیت قانون فیریلی مالی در قاره سبز

باشگاهداری بدون بدهی!

گروه ورزشی/ اجرای قانون «فیریلی مالی» در فوتبال اروپا را می‌توان یک اتفاق تاریخی در گذار از مدیریت سنتی و هزینه‌محور به حکمرانی اقتصادی مبتنی بر شفافیت و پایداری دانست. این قانون با هدف ایجاد تعادل میان درآمد و هزینه، جلوگیری از بدهی‌های انباشته و ارتقای پاسخگویی مالی، باشگاه‌ها را ملزم کرد فعالیت‌های اقتصادی خود را در چارچوبی قابل نظارت و سنجش سامان دهند. آمار و داده‌های رسمی منتشر شده از سوی یوفا نشان می‌دهد پس از اجرای این سیاست، زبان عملیاتی باشگاه‌ها به شکل محسوسی کاهش یافته و نسبت دستمزد به درآمد به سطح منطقی‌تری رسیده است. باشگاه‌ها به جای اتکا به سرمایه‌گذاری‌های نامحدود مالکان، به سمت توسعه منابع درآمدی پایدار از جمله حق پخش، اسپانسرینگ و تجاری‌سازی برند حرکت کردند. این تغییر رویکرد، علاوه بر افزایش شفافیت، موجب تقویت اعتماد هواداران و ارتقای کیفیت مدیریت مالی شد. اهمیت این قانون زمانی ملموس‌تر می‌شود که یوفا، باشگاه‌هایی را که نسبت به رعایت این قانون بی‌تفاوت بودند، با جرایم سنگین مواجه کرده است تا از طریق برخورد‌های انضباطی، همه باشگاه‌ها را به رعایت دقیق آن ملزم سازد. تاکنون باشگاه‌هایی مانند پاری‌سن‌ژرمن و منچستر سیتی به دلیل

تقض مقررات مالی با جرمه‌های سنگین و محدودیت در نقل و انتقالات مواجه شده‌اند. همچنین آتمیلان به‌طور موقت از رقابت‌های اروپایی کنار گذاشته شد و باشگاه‌هایی چون اینترمیلان و آ.اس. رم ناچار به پذیرش توافق‌های اصلاحی با یوفا شدند. این نمونه‌ها نشان می‌دهد فیریلی مالی نه یک توصیه، بلکه ابزاری الزام‌آور برای اصلاح رفتار اقتصادی در فوتبال است. در مقابل، فوتبال باشگاهی ایران با نبود سازوکارهای مشابه، با چالش‌هایی جدی روبه‌رو است. وابستگی به منابع عمومی، نبود شفافیت مالی، هزینه‌کردهای غیرهدفمند و بدهی‌های انباشته، ساختار اقتصادی باشگاه‌ها را شکننده کرده است. در چنین شرایطی، نه‌تنها ارزیابی عملکرد مدیران دشوار است، بلکه پایداری مالی نیز با تردیدهای جدی مواجه می‌شود.

الگوگیری هدفمند از فیریلی مالی می‌تواند مسیر اصلاح اقتصاد فوتبال ایران را هموار کند. الزام به شفافیت، کنترل هزینه‌ها، توسعه درآمدهای پایدار و حرفه‌ای‌سازی مدیریت، از جمله دستاوردهای بالقوه این رویکرد است. تجربه اروپا نشان می‌دهد هرچند این مسیر ممکن است در کوتاه‌مدت با محدودیت‌هایی همراه باشد، اما در بلندمدت به تعادل، اعتماد و رشد پایدار در فوتبال منجر خواهد شد.

می‌باشد از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید، لذا داوطلبین شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی به‌مدت ده روز جهت دریافت برگ شرایط مناقصه به آدرس زیر مراجعه نمایند.

آدرس شرکت: زنجان – خیابان پروین اعتصامی- شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

پگاه زنجان

https://pegah.ir/news/category/ مناقصه‌ها

http://zanjan.pegah.ir - بخش درگاه شفافیت- مناقصه ها

شماره تلفن تماس: (داخلی ۱۱۳) ۰۲۴-۳۳۷۷۰۰۷۵، تلفکس: ۰۲۴-۳۳۷۸۸۰۶۰

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

ردیف	نام کالا	توضیحات
۱	استابلایزر	خامه و ماست
۲	استارتر	خامه و ماست
۳	شکر	بدون کلوخه
۴	پودر کازئاتو	Cargill- Gerkens-DB 82, DF 780-11-Barry Indresca- PV_6 و Cargill- gerkens-GT50
۵	موسیر پرگ	پرگ خشک شده حداکثر رطوبت ۵ درصد
۶	اسانس دوغ	با طعم نعنای
۷	اسید نیتریک	با خلوص ۶۵ درصد
۸	سود پرگ	با خلوص ۹۸ درصد
۹	آب اکسیژنه	مواد غذایی با خلوص ۳۵ درصد
۱۰	خامه قله	چربی ۴۰ درصد
۱۱	کره و روغن گیاهی	چربی ۹۹٫۵ درصد
۱۲	نمک	نمک طعام و آب‌رسانی

می‌باشد از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید، لذا داوطلبین شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی به‌مدت ده روز جهت دریافت برگ شرایط مناقصه به آدرس زیر مراجعه نمایند.

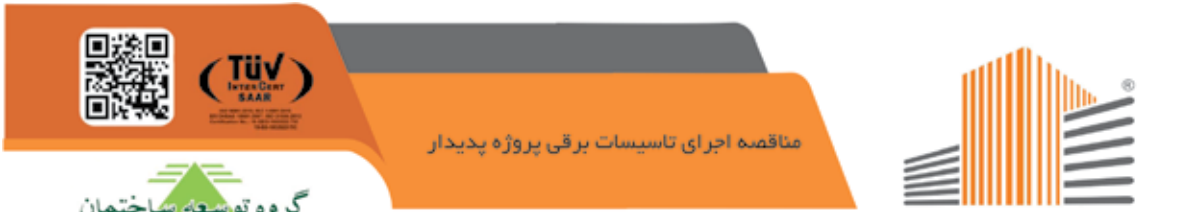
آدرس شرکت: زنجان – خیابان پروین اعتصامی- شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

https://pegah.ir/news/category/ مناقصه‌ها

http://zanjan.pegah.ir - بخش درگاه شفافیت- مناقصه ها

شماره تلفن تماس: (داخلی ۱۱۳) ۰۲۴-۳۳۷۷۰۰۷۵، تلفکس: ۰۲۴-۳۳۷۸۸۰۶۰

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

مناقصه اجرای تاسیسات برقی پروژه پدیدار

شرکت رویا ساختمان آریا (سهامی خاص) در نظر دارد دستمزد اجرای کامل، تست و راه اندازی تاسیسات الکتریکیال پروژه پدیدار با مساحت ۹۱۰۴ مترمربع واقع در تهران، بلوار آفریقا، نبش خیابان پدیدار، ساختمان در حال ساخت با شرایط و مشخصات مندرج در اسناد مناقصه، به اشخاص حقوقی ذیصلاح واگذار نماید، لذا از اشخاص واجد شرایط که با در اختیار داشتن امکانات فنی و مالی، توانایی انجام موضوع مناقصه را دارا می باشند، دعوت می نماید جهت کسب اطلاعات بیشتر و خرید اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۷ لغایت ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ (به غیر از پنج شنبه ها و ایام تعطیل) از ساعت ۸:۰۰ الی ۱۶:۰۰ به آدرس: تهران، میدان ونگ، خیابان برزیل شرقی، خیابان شمس لاهیجانی، بن بست ۱۲، پلاک ۷، طبقه اول، شماره تلفن: ۸۳۳۴۸ (داخلی ۳۱۷) مراجعه و یا تماس حاصل نمایند.

- تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۴.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال بوده که بصورت ضمانت نامه بانکی، چک تضمین شده بانکی و یا واریز به شماره حساب شرکت رویا ساختمان آریا میسر می باشد.
- سایر شرایط در اسناد مناقصه بطور کامل درج شده است.
- آخرین مهلت تحویل پاکات پیشنهادی، ساعت ۱۵:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۸ می باشد.
- این شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است و به پیشنهادهای مبهم، مخدوش، شروط، ناقص و یا پیشنهادهاتی که پس از موعد مقرر واصل گردد ترتیب اثر نخواهد شد.
- هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.